

**EUROOPAN KESKUSPANKIN SUOSITUS,
annettu 28 päivänä tammikuuta 2015,
osingonjakopolitiikasta
(EKP/2015/2)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan ja 132 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 34 artiklan,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille¹ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta yhteisen valvontamekanismin puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17)²,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 1024/2013 otetaan käyttöön yhteinen valvontamekanismi (YVM), joka koostuu Euroopan keskuspankista (EKP) ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista.
- (2) Luottolaitosten on valmistauduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013³ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁴ oikea-aikaiseen ja täysimääräiseen soveltamiseen haastavassa makrotalous- ja rahoitusympäristössä, joka asettaa paineita luottolaitosten kannattavuudelle ja tämän seurauksena myös niiden kyvyille vahvistaa pääomapohjaansa. Lisäksi, ja ottaen huomioon että pankit toimivat talouden rahoittajina,

---

¹ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

² EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

varovainen osingonjakopolitiikka on osa asianmukaista riskinhallintaa ja terveellä pohjalla toimivaa pankkijärjestelmää

- (3) Tätä taustaa vasten luottolaitosten on vahvistettava varovaisiin oletuksiin perustuva osingonjakopolitiikka, siten että ne kykenevät osingonjaon jälkeen täyttämään sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset.
- i) Luottolaitosten on aina täytettävä sovellettavat vähimmäispääomavaatimukset (jäljempänä 'pilari 1:n vaatimukset'). Näitä ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisesti 4,5 prosentin ydinpääoman (CET1) osuus, 6 prosentin ensisijaisen pääoman (T1) osuus ja 8 prosentin kokonaispääomaosuus yhdessä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vastasyklisen pääomapuskurien ja järjestelmäriskipuskurien sekä kaikkien muiden kansallisten toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten vahvistamien puskureiden⁵ kanssa;
  - ii) Lisäksi luottolaitosten on aina täytettävä vakavaraisuusvaatimukset, jotka on vahvistettu vakavaraisuuden arviointiprosessia koskevan sovellettavan päätöksen seurauksena asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla ja jotka ylittävät pilari 1:n vaatimukset (jäljempänä 'pilari 2:n vaatimukset').
  - iii) Luottolaitoksilla on myös täysimääräisen soveltamisen alkamispäivämäärään (*full phase-in date*) mennessä oltava kaikki vaatimukset täyttävä (*fully loaded*) ydinpääoman (CET1) osuus, ensisijaisen pääoman (T1) osuus sekä kokonaispääomaosuus. Tällä tarkoitetaan edellä mainittujen pääomaosuuksien täysimääräistä soveltamista siirtymäsäännösten soveltamisen jälkeen sekä kansallisten ja toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten vahvistamien direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vastasyklisen pääomapuskureiden ja järjestelmäriskipuskureiden ja kaikkien muiden kansallisten toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten vahvistamien puskurien täysimääräistä soveltamista. Siirtymäsäännökset on vahvistettu direktiivin 2013/36/EU XI osastossa sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kymmenennessä osassa.

Vaatimukset on täytettävä sekä konsolidoidulla tasolla että yksittäisen laitoksen tasolla, paitsi jos vakavaraisuusvaatimuksia ei asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 ja 10 artiklan nojalla sovelleta yksittäiseen laitokseen.

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

I.

EKP suosittelee vuonna 2015 tilikaudelta 2014 maksettavia osinkoja⁶ varten seuraavaa:

⁵ Esim. asetuksen (EU) N:o 575/2013 458, 459 ja 500 artiklassa tarkoitettujen puskurien sekä kaikki kansallisten toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten vahvistamat puskurit, joita sovelletaan myöhemmästä päivästä alkaen, jos niitä sovelletaan osingonjaon hetkellä.

⁶ Luottolaitosten oikeudellinen muoto voi vaihdella, ne voivat olla julkisesti noteerattuja yhtiöitä tai muita yhtiöitä kuin osakeyhtiöitä, kuten esim. keskinäisiä yhtiöitä, osuuskuntia tai säästöpankkeja. Tässä suosituksessa 'osingolla'

Ryhmä 1: Luottolaitosten, jotka täyttävät johdanto-osan 3 kappaleen i ja ii kohdassa mainitut sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset ja jotka 31 päivänä joulukuuta 2014 ovat saavuttaneet johdanto-osan 3 kappaleen iii kohdassa kuvatut kaikki vaatimukset täyttävät pääomaosuudet, olisi jaettava nettovoittonsa osinkoina varovaisuudella siten, että ne pystyvät jatkuvasti täyttämään kaikki vaatimukset siinäkin tapauksessa, että taloudellinen tilanne heikentyy.

Ryhmä 2: Luottolaitosten, jotka täyttävät johdanto-osan 3 kappaleen i ja ii kohdassa mainitut sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, mutta jotka 31 päivänä joulukuuta 2014 eivät ole saavuttaneet johdanto-osan 3 kappaleen iii kohdassa kuvattuja kaikki vaatimukset täyttäviä pääomaosuuksia, olisi jaettava nettovoittonsa osinkoina varovaisuudella siten, että ne pystyvät jatkuvasti täyttämään kaikki vaatimukset siinäkin tapauksessa, että taloudellinen tilanne heikentyy. Lisäksi niiden olisi maksettava osinkoja vain määrä, joka varmistaa vähintään lineaarisen⁷ kehityksen johdanto-osan 3 kappaleen iii kohdassa tarkoitettuja täysiin vaatimuksiin perustuvia osuuksia kohti;

Ryhmä 3: Luottolaitosten⁸, joilla vuoden 2014 kattavassa arvioinnissa on todettu pääomavaje, jota ei 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ole katettu, tai luottolaitosten, jotka eivät täytä johdanto-osan 3 kappaleen i tai ii kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ei periaatteessa tulisi jakaa osinkoja.⁹

II.

Tämä suositus on osoitettu asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklan 16 ja 22 kohdassa määritellyille merkittäville valvottaville yhteisöille ja merkittäville valvottaville ryhmittymille.

Tämä suositus on myös osoitettu toimivaltaisille kansallisille ja nimetyille viranomaisille vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien osalta. Kansallisten toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten odotetaan soveltavan tätä suositusta tällaisiin yhteisöihin ja ryhmittymiin asianmukaisella tavalla.

Tehty Frankfurt am Mainissa, 28 päivänä tammikuuta 2015.

[allekirjoitus]

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

---

tarkoitetaan sellaista yhtiön varojen jakamista käteisenä, johon vaaditaan yhtiökokouksen tai vastaavan päätöksentekovelimen suostumus.

⁷ Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että luottolaitoksen olisi neljän vuoden ajanjakson aikana periaatteessa vuosittain jätettävä jakamatta vähintään 25 prosenttia johdanto-osan 3 kappaleen iii kohdassa kuvatun kaikki vaatimukset täyttävän ydinpääoman (CET1) osuuden, ensisijaisen pääoman (T1) osuuden ja kokonaispääomaosuuden vajeesta.

⁸ Kattavan arvioinnin kohteena olleet vähemmän merkittävät valvottavat yhteisöt mukaan luettuina.

⁹ Jos luottolaitos katsoo olevansa oikeudellisesti velvoitettu maksamaan enemmän osinkoja, sen on viipymättä otettava yhteyttä asianomaiseen yhteiseen valvontaryhmään. Jos vähemmän merkittävä valvottava yhteisö katsoo olevansa oikeudellisesti velvoitettu maksamaan enemmän osinkoja, sen on viipymättä otettava yhteyttä asianomaiseen kansalliseen toimivaltaiseen viranomaiseen.